

Studiu privind cele trei tipuri de cancer care afectează româncele

Trebuie mai multă implicare!

România este una din cele 3 țări ale Uniunii Europene care nu au un program național de screening pentru cancerul de sân în condițiile în care are o rată a mortalității cu 25% mai mare decât în UE. Și mai grav este că 52% dintre românce nu știu ce programe sunt disponibile pentru depistarea cancerelor și 90% nu au participat niciodată la un program de screening.

Acestea sunt rezultatele unui studiu realizat de Roche România și Coaliția pentru Sănătatea Femeii publicat miercuri, 8 martie 2017.

În cadrul acestuia a fost analizată perspectiva medicilor și a femeilor asupra problemelor existente în sistemul medical din România referitoare la managementul principalelor trei tipuri de cancer care afectează femeile din țara noastră: cancerul de sân, cancerul de col uterin și cancerul ovarian. Studiul „Afecțiunile Oncologice Feminine în România”, realizat de ISRA Center, concluzionează că implementarea unui program de screening gratuit pentru cancerul de sân, promovarea adecvată a programului de screening existent pentru cancerul de col uterin și creșterea nivelului de educație cu privire la importanța controalelor medicale periodice sunt măsuri necesare pentru managementul eficient al afecțiunilor oncologice feminine în România.

90% dintre femei nu au participat la un program de screening!

Din perspectiva medicilor, avantajele programelor de screening sunt evidente, peste

52% dintre românce nu știu cum se depistează cancerul

89% dintre medicii ginecologi și medicii de familie recomandând femeilor investigații pentru depistarea precoce a cancerelor. În același timp însă, 63% dintre medicii ginecologi susțin că nivelul scăzut de educație al pacienților este principala provocare cu care se confruntă în diagnosticarea acestor tipuri de cancer, iar medicii de familie consideră lipsa gratuității drept principala motiv pentru care româncele evită efectuarea acestor investigații medicale. De asemenea, medicii susțin că fondurile insuficiente și lipsa unei promovări solide a importanței prevenției duc la descoperirea acestor boli în stadiu avansat.

Din perspectiva femeilor, 52% dintre participantele la studiu (femei cu vârsta între 30 - 45 de ani din mediul urban cu peste 100.000 de locuitori) nu știu ce programe sunt disponibile pentru prevenția și depistarea în stadiu incipient a

cancerelor. Mai mult, aproape 90% dintre acestea nu au participat niciodată la un program de screening pentru depistarea cancerelor feminine. Din perspectiva pacienților, traseul prin sistemul medical este îngreunat de lipsa unor etape precise care trebuie urmate odata inițiat procesul, precum și de dificultatea realizării investigațiilor, care trebuie realizate în centre diferite și momente diferite.

Aceste probleme semnalate atât de medici cât și de femei sunt accentuate de gradul scăzut al educației pentru prevenție în sănătate, dar și de comunicarea dificilă dintre medici și pacienți, cauzate de lipsa unor cursuri de comunicare și supraîncărcarea medicilor.

Conform studiului, 87% dintre femei și 25% dintre medici nu cunosc existența programului gratuit de screening pentru cancerul de col uterin,

85% dintre femei consideră că programele de screening cresc șansele de supraviețuire și 94% dintre ginecologi și 91% dintre medicii de familie consideră că un program de screening crește șansele de supraviețuire

Inițiată de Fundația Renașterea și gândită ca un parteneriat strategic între ONG-uri, companii, medici, asociații ale pacienților precum și instituții publice, Coaliția pentru Sănătatea Femeii are ca obiective stabilirea prevenției și diagnosticării precoce a cancerelor ginecologice și mamare drept prioritate, prin implementarea unui program național de screening pentru cancerul de sân, promovarea programului național de screening pentru cancerul de col uterin și creșterea gradului de informare asupra necesității controalelor periodice în cazul cancerului ovarian.

■ R.C.

Parastas în memoria victimelor gulagului roșu

Beiușenii nu-și uită martirii

Joi, 9 martie, de Sfinții 40 de Mucenici, beiușenii și-au adus prinosul de recunoștință față de jertfa celor care au căzut victime ale sistemului concentraționar din România comunistă.

Manifestarea comemorativă a început cu depunerea de coroane de flori la Monumentul foștilor deținuți politici, după care a fost săvârșită o slujbă de pomenire pentru cei care și-au dat viața în închisorile comuniste. La ceremonia religioasă, oficiată de protopopul greco-catolic al Beiușului, părintele Zorel Zima, împreună cu preotul Iosif Slobodnic,

au participat câțiva localnici, printre care foști deținuți politici și urmași ai victimelor gulagului roșu. După oficierea serviciului divin, părintele protopop Zorel Zima a evocat nevoia societății de adevăr, de exemple ale verticalității morale precum cei care au luptat împotriva totalitarismului bolșevic. Distinsul vorbitor a amintit curajul celor câteva zeci de elevi vulcaniști, printre care se număra și Ulpiu-Traian Bodea, de a se opune terorii comuniste. Profesorul Ulpiu-Traian Bodea, președintele filialei locale a Asociației Foștilor Deținuți Politici din România, a vorbit despre amplasarea de-

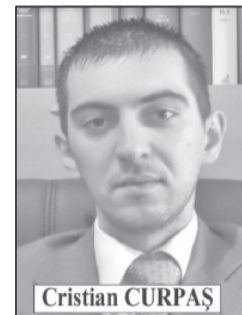
loc întâmplătoare a Monumentului victimelor gulagului roșu în fața Colegiului Național „Samuil Vulcan”, subliniind, totodată, că este ridicat și în memoria celor care, deși

eliberați din închisorile comuniste, au trecut în eternitate de timpuriu, răpuși de bolile și agresiunile la care torționarii lor i-au supus.

■ Dan ISPAS

Înalta Curte de Casație și Justiție. Revizuirea

După cum cunosc cititorii noștri, un proces civil presupune o judecată în primă instanță, urmată de o cale de atac ordinară – apelul, reglementare care era prezentă atât în cadrul legislației procesuale vechi, cât și în cadrul legislației procesuale noi.

Cristian CURPAȘ

Nu puține sunt situațiile în care prin raportare la obiectul litigiului, mai precis valoarea acestuia, părțile dintr-un litigiu au deschisă de către legiuitor și posibilitatea de a declara o cale de atac extraordinară, vorbim despre recurs ca despre o cale extraordinară de atac în cadrul căreia instanța de judecată verifică strict legalitatea hotărârilor judecătorești pronunțate. Pe lângă calea de atac extraordinară a recursului, Codul de procedură civilă reglementează încă două căi de atac extraordinare, mai precis contestația în anulare (articolul 503 – articolul 508 actualul Cod de procedură civilă; articolul 317 – articolul 321 vechiul Cod de procedură civilă) și revizuirea (articolul 509 – articolul 513 Codul de procedură civilă; articolul 322 – articolul 339 vechiul Cod de procedură civilă). De remarcat faptul că ipotezele pentru care aceste două căi de atac extraordinare pot să fie exercitate sunt limitativ și expres stabilite de către legiuitor, mai mult termenul în care ele pot să fie exercitate sunt termene relativ scurte. Înalta Curte de Casație și Justiție, în ședința publică din data de 6 martie 2017, a pronunțat decizia cu numărul 3 din 2017, în cadrul procedurii recursului în interesul legii, prin care a stabilit faptul că „în interpretarea unitară a dispozițiilor art. 324 alin. (1) pct. 3 teza a doua din Codul de procedură civilă de la 1865 stabilește că momentul de la care începe să curgă termenul de revizuire de o lună îl constituie data la care partea a luat cunoștință, în orice mod, de împrejurările pentru care constatarea infracțiunii nu se mai poate face printr-o hotărâre penală. Această dată nu poate depăși intervalul de 3 ani de la data producerii împrejurărilor sus-menționate”.

O ipoteză reglementată de către legiuitor pentru exercitarea căii de atac a revizuirii este cea în care partea a luat la cunoștință despre „hotărârea instanței penale de condamnare a judecătorului, martorului sau expertului ori de hotărârea care a declarat fals înscrisul”, iar în ipoteza în care o astfel de hotărâre lipsește, se poate totuși declanșa procedura de revizuire de la momentul la care partea a luat cunoștință de împrejurările pentru care constatarea infracțiunii nu se mai poate face printr-o hotărâre penală, însă niciodată mai târziu de trei ani de la data producerii acestora (articolul 324 aliniatul 1 punctul 3 Cod procedură civilă).

Instanța supremă a stabilit prin decizie obligatorie faptul că revizuirea pentru această ipoteză se exercită în termen de o lună. Termen care începe să curgă de la momentul la care partea a luat la cunoștință prin orice fel de modalitate (chiar și prin publicitate) de împrejurarea că infracțiunea nu mai poate să fie constatată prin hotărâre judecătorească, însă niciodată mai târziu de 3 ani de la producerea împrejurărilor care fac imposibilă constatarea existenței infracțiunilor printr-o hotărâre judecătorească.

■ Avocat Florian Cristian CURPAȘ